

Czwartek, 12 grudnia 2013 r.

P7_TA(2013)0584

Ekoinnowacje – zatrudnienie i wzrost gospodarczy poprzez politykę w zakresie środowiska

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 12 grudnia 2013 r. w sprawie ekoinnowacji – tworzenia miejsc pracy i generowania wzrostu dzięki polityce ochrony środowiska (2012/2294(INI))

(2016/C 468/19)

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Europa 2020 – strategia na rzecz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu” (COM(2010)2020),
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Innowacja na rzecz zrównoważonej przyszłości – Plan działania w zakresie ekoinnowacji (Eco-AP)” COM(2011)0899),
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Projekt przewodni strategii Europa 2020. Unia innowacji” (COM(2010)0546),
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Europa efektywnie korzystająca z zasobów – inicjatywa przewodnia strategii Europa 2020” (COM(2011)0021),
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Stymulowanie technologii w kierunku zrównoważonego rozwoju: plan działań Unii Europejskiej w zakresie technologii środowiskowych” (COM(2004)0038),
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Strategiczna wizja w zakresie norm europejskich – Postęp w celu poprawy i przyspieszenia zrównoważonego wzrostu gospodarki europejskiej do roku 2020” (COM(2011)0311),
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Rio+20: w kierunku gospodarki ekologicznej i lepszego zarządzania” (COM(2011)0363),
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Plan działania prowadzący do przejścia na konkurencyjną gospodarkę niskoemisyjną do 2050 r.” (COM(2011)0112),
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Program na rzecz nowych umiejętności i zatrudnienia: europejski wkład w pełne zatrudnienie” (COM(2010)0682),
- uwzględniając wniosek Komisji dotyczący rozporządzenia ustanawiającego „Horyzont 2020” – program ramowy w zakresie badań naukowych i innowacji (2014–2020) (COM(2011)0809),
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Horyzont 2020” – program ramowy w zakresie badań naukowych i innowacji (COM(2011)0808),
- uwzględniając białą księgę Komisji zatytułowaną „Adaptacja do zmian klimatu – europejskie ramy działania” (COM(2009)0147),
- uwzględniając zieloną księgę Komisji „Jak zmienić wyzwania w możliwości: wspólne ramy strategiczne dla finansowania unijnego na rzecz badań naukowych i innowacji” (COM(2011)0048),
- uwzględniając nowy instrument „gwarancja dla młodzieży”,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 11 listopada 2010 r. w sprawie europejskiego partnerstwa na rzecz innowacji w ramach sztandarowej inicjatywy – Unia innowacji ⁽¹⁾,
- uwzględniając rezolucję z dnia 24 maja 2012 r. w sprawie Europy efektywnie korzystającej z zasobów ⁽²⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. C 74 E z 13.3.2012, s. 11.

⁽²⁾ Dz.U. C 264 E z 13.9.2013, s. 59.

Czwartek, 12 grudnia 2013 r.

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 29 września 2011 r. w sprawie określenia wspólnego stanowiska UE na konferencji ONZ w sprawie zrównoważonego rozwoju (szczyt Rio + 20) ⁽¹⁾,
- uwzględniając rezolucję z dnia 15 marca 2012 r. w sprawie planu działania prowadzącego do przejścia na konkurencyjną gospodarkę niskoemisyjną do 2050 r. ⁽²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 8 marca 2011 r. w sprawie innowacyjnych metod finansowania na szczeblu globalnym i europejskim ⁽³⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 8 czerwca 2011 r. w sprawie inwestowania w przyszłość: nowe wieloletnie ramy finansowe (WRF) na rzecz Europy konkurencyjnej, zrównoważonej i sprzyjającej integracji społecznej ⁽⁴⁾,
- uwzględniając wniosek Komisji dotyczący decyzji Rady ustanawiającej program szczegółowy wdrażający program „Horyzont 2020” – program ramowy w zakresie badań naukowych i innowacji (2014–2020) (COM(2011)0811),
- uwzględniając wniosek Komisji w sprawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ustanowienia Programu działań na rzecz środowiska i klimatu (LIFE) (COM(2011)0874),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 12 maja 2011 r. w sprawie Unii innowacji: przekształcanie Europy po zakończeniu kryzysu na świecie ⁽⁵⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 14 czerwca 2012 r. w sprawie komunikatu „W kierunku odnowy gospodarczej sprzyjającej zatrudnieniu” ⁽⁶⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 7 września 2010 r. w sprawie rozwoju potencjału nowej zrównoważonej gospodarki w zakresie miejsc pracy ⁽⁷⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 11 września 2012 r. w sprawie roli kobiet w gospodarce ekologicznej ⁽⁸⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 6 maja 2010 r. w sprawie białej księgi Komisji zatytułowanej „Adaptacja do zmian klimatu – europejskie ramy działania” ⁽⁹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 27 września 2011 r. w sprawie zielonej księgi Komisji zatytułowanej „Jak zmienić wyzwania w możliwości: wspólne ramy strategiczne dla finansowania unijnego na rzecz badań naukowych i innowacji” ⁽¹⁰⁾,
- uwzględniając sprawozdanie z badania Eurobarometr Flash 315: Podejście europejskich przedsiębiorców do ekoinnowacji, marzec 2011 r.,
- uwzględniając sprawozdanie poświęcone analizom i procesowi sprawozdawczości w związku z wynikami osiąganymi przez Agencję Wykonawczą ds. Konkurencyjności i Innowacyjności w ramach projektów powielania rynkowego w zakresie ekoinnowacji (program ramowy na rzecz konkurencyjności i innowacji – CIP), opublikowane w maju 2013 r.;
- uwzględniając raport opublikowany w 2008 r. w ramach Inicjatywy na rzecz zielonych miejsc pracy podjętej przez UNEP, MOP, IOE i ICTU zatytułowany „Zielone miejsca pracy: ku godnej pracy w zrównoważonym, niskoemisyjnym świecie”,

⁽¹⁾ Dz.U. C 56 E z 26.2.2013, s. 106.

⁽²⁾ Dz.U. C 251 E z 31.8.2013, s. 75.

⁽³⁾ Dz.U. C 199 E z 7.7.2012, s. 15.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 380 E z 11.12.2012, s. 89.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 377 E z 7.12.2012, s. 108.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 332 E z 15.11.2013, s. 81.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 308 E z 20.10.2011, s. 6.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 353 E z 3.12.2013, s. 38.

⁽⁹⁾ Dz.U. C 81 E z 15.3.2011, s. 115.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. C 56 E z 26.2.2013, s. 1.

Czwartek, 12 grudnia 2013 r.

- uwzględniając sprawozdanie Greenpeace i Europejskiej Rady ds. Odnawialnych Źródeł Energii (EREC) z 2009 r. zatytułowane „Praca na rzecz klimatu: odnawialna energia i rewolucja w zakresie ekologicznych miejsc pracy”,
  - uwzględniając sprawozdanie Europejskiej Konfederacji Związków Zawodowych (ETUC) i Agencji Rozwoju Społecznego (SDA) z 2007 r. zatytułowane „Zmiany klimatu i zatrudnienie: wpływ zmian klimatu i środków w zakresie redukcji emisji CO₂ na zatrudnienie w UE-25 do 2030 r.”,
  - uwzględniając sprawozdanie Eurofound ze stycznia 2013 r. pt. „Ekologizacja przemysłu w UE: prognozowane skutki w kategoriach liczebności i jakości miejsc pracy oraz zarządzanie tymi skutkami” i powiązaną bazę danych badań sytuacyjnych,
  - uwzględniając sprawozdanie Eurofound z 2011 r. pt. „Stosunki pracy i zrównoważony rozwój: rola partnerów społecznych w przejściu na gospodarkę ekologiczną”,
  - uwzględniając art. 48 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności oraz opinie Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych oraz Komisji Rozwoju Regionalnego (A7-0333/2013),
- A. mając na uwadze, że czyste i zdrowe środowisko naturalne jest warunkiem koniecznym do utrzymania dobrobytu oraz wysokiego poziomu życia w Europie, ale również stanowi siłę oraz konkurencyjność gospodarki;
- B. mając na uwadze, że wyzwania środowiskowe, takie jak zmiana klimatu, ograniczone zasoby i zanik różnorodności biologicznej, wymagają radykalnych przemian w naszej gospodarce, w których technologie ekologiczne odgrywają kluczową rolę;
- C. mając na uwadze, że skala kryzysu daje niepowtarzalną i historyczną szansę na transformację gospodarki, wyznaczając drogę do zrównoważonego długoterminowego rozwoju;
- D. mając na uwadze, że rozwój zielonej technologii w ostatnich latach udowodnił, że inwestowanie w rozwój ekologiczny nie jest kosztowne, a daje ogromne możliwości gospodarcze; mając na uwadze, że chociaż prawie każdy sektor poniósł duże straty w wyniku recesji, pomimo odnotowania spadku sektor ekologiczny nadal znajduje się w fazie wzrostu;
- E. mając na uwadze, że konieczna jest transformacja obecnej gospodarki, która wymaga angażowania znacznych zasobów, w gospodarkę zasobooszczędną, poprzez przekształcenie istniejącego przemysłu w przemysł ekologiczny o wysokiej wartości dodanej, który zapewni miejsca pracy, jednocześnie chroniąc środowisko naturalne;
- F. mając na uwadze, że przyjazne środowisku rozwiązania zachęcą do wprowadzenia zawansowanej technicznie produkcji i usług, zwiększą konkurencyjność Europy oraz stworzą nowe miejsca pracy wymagające wysokich kwalifikacji;
- G. mając na uwadze, że poprzez wsparcie nowych procesów służących uzdrowieniu procesów produkcyjnych, nowych metod zarządzania oraz nowych technologii, a także nowych usług zmierzających do tworzenia bardziej ekologicznych przedsiębiorstw, ekoinnowacje mają pomóc Europie wykorzystać większość szans przy rozwiązywaniu bieżących problemów;
- H. mając na uwadze, że w ciągu ostatnich lat ceny zasobów znacznie wzrosły, co sprawia, że o konkurencyjności przedsiębiorstw w coraz większym stopniu decyduje ich umiejętność efektywnego wykorzystywania zasobów;
- I. mając na uwadze, że doświadczenia z przeszłości pokazują, iż władze z trudem są w stanie przewidzieć, które spośród innowacyjnych technologii sprostają konkurencji rynkowej;
- J. mając na uwadze, że zachęty podatkowe mogą stanowić pożyteczne narzędzie promowania innowacji ekologicznych w Europie;

Czwartek, 12 grudnia 2013 r.

- K. mając na uwadze, że Europa jest liderem w dziedzinie rozwoju nowych technologii; mając na uwadze, że istnieje wiele przeszkód dla rozwoju oraz szerszego wykorzystania technologii ekologicznych, takich jak blokada istniejących technologii, sygnały cenowe zmierzające do faworyzowania mniej ekologicznych rozwiązań, trudny dostęp do finansowania oraz niska świadomość konsumentów; mając na uwadze, że wyzwaniem jest zatem polepszenie ogólnego poziomu ekologiczności produktów w ciągu całego cyklu życia, zwiększenie popytu na lepsze produkty i technologie produkcji oraz pomoc konsumentom w dokonywaniu świadomych wyborów;
- L. mając na uwadze, że oznakowanie wskazujące na ekologiczny charakter produktów i usług musi być źródłem jasnych i obiektywnych informacji oraz unikać wprowadzania konsumenta w błąd i pseudoekologicznego marketingu;
- M. mając na uwadze, że przemysł ekologiczny tworzy dziś 3,4 mln miejsc pracy i generuje roczne obroty szacowane na 319 mld EUR; mając na uwadze, że w wielu krajach sektor zielonej technologii już jest lub wkrótce będzie największym pracodawcą;
- N. mając na uwadze, że ekoinnowacje stanowią podstawę opracowania strategii UE na rzecz wzrostu zrównoważonego pod względem środowiskowym, gospodarczym i społecznym, tworzącego możliwości zatrudnienia wysokiej jakości w wielu sektorach;
- O. mając na uwadze, że ranking ekoinnowacji 2010 (Eco-IS) wskazuje na korzystne wyniki w dziedzinie ekoinnowacji w kilku państwach członkowskich, ale mimo tego nie ma obecnie w UE państwa lub grupy państw, które mogłyby posłużyć jako model dla wyników w dziedzinie ekoinnowacji w UE;
- P. mając na uwadze, że sprawozdanie z badania Eurobarometr Flash nr 315 z 2011 r. w sprawie podejścia europejskich przedsiębiorców do ekoinnowacji wskazuje, że MŚP mają do czynienia ze wzrostem kosztów materiałów, chociaż większość z nich wprowadziła nowe lub znacznie ulepszone ekoinnowacyjne procesy lub metody produkcyjne w celu obniżenia kosztów materiałów, a także stoją przed problemem niewystarczającego dostępu do istniejących dotacji i zachęt podatkowych oraz niepewnego popytu rynkowego;
- Q. mając na uwadze, że z inicjatywy ekologiczno-innowacyjnej, realizowanej w ramach programu ramowego na rzecz konkurencyjności i innowacji, wynika, iż spodziewane korzyści dla środowiska, gospodarki i rynku pracy zdecydowanie przewyższają koszty publiczne;
- R. mając na uwadze, że ekoinnowacje stanowią kluczowy wymóg dla monitorowania i oceny wyników oraz postępu państw członkowskich UE na drodze do inteligentnego i zrównoważonego rozwoju w Europie, jednak dostępność danych na temat ekoinnowacji jest ograniczona, a ich jakość znacznie różni się w zależności od wskaźnika;
- S. mając na uwadze, że decydenci oraz inne zainteresowane strony mają różne wyobrażenia na temat tego, czym jest ekoinnowacja i jaki powinien być jej cel;
- T. mając na uwadze, że stosuje się różne kryteria oceny w przypadku definicji pojęć takich jak „innowacje ekologiczne” i „inteligentne zielone miejsca pracy” (np. w ramach definicji MOP, UNEP, CEDEFOP, OECD lub Eurostatu), co może doprowadzić do rozbieżności w statystykach dotyczących innowacji ekologicznych, zielonych miejsc pracy oraz zielonego wzrostu;
- U. mając na uwadze, że w rezolucji Parlamentu z dnia 7 września 2010 r. w sprawie rozwoju potencjału nowej zrównoważonej gospodarki w zakresie miejsc pracy powołano się na definicję ILO dotyczącą stabilnych miejsc pracy oraz podkreślono ważną rolę ekoinnowacji we wszystkich branżach przemysłowych i wytwórczych;
- V. mając na uwadze, że w ramach programu na rzecz ekoinnowacji finansuje się obecnie ponad 240 projektów; mając na uwadze, że w maju 2013 r. Komisja ogłosiła nowe wezwanie do składania ofert, aby dokonać wyboru kolejnych 45 ekoinnowacyjnych projektów prezentujących nowatorskie rozwiązania środowiskowe; mając na uwadze, że dzięki realizacji i finansowaniu inicjatywy na rzecz ekoinnowacji w ramach programu ramowego na rzecz konkurencyjności i innowacji wspiera się obiecujące europejskie podmioty zajmujące się rozwojem ekoinnowacji, udostępniając im kapitał wysokiego ryzyka, który w innych warunkach nie byłby dla nich dostępny;
- W. mając na uwadze, że nowy program UE w zakresie badań naukowych i innowacji na lata 2014–2020 („Horyzont 2020”) stanowi instrument finansowy służący wdrożeniu Unii innowacji; mając na uwadze, że w następnych wieloletnich ramach finansowych (WRF 2014–2020) inicjatywa ekoinnowacji ujęta zostanie również w programie LIFE (Program działań na rzecz środowiska i klimatu na lata 2014–2020);

Czwartek, 12 grudnia 2013 r.

- X. mając na uwadze niepokojący wzrost bezrobocia wśród ludzi młodych oraz zdecydowaną potrzebę podjęcia działań politycznych, które dostarczyłyby młodym ludziom większych możliwości lepszego zatrudnienia;
- Y. mając na uwadze, że Parlament przyjął z zadowoleniem inicjatywę Komisji „Nowe umiejętności w nowych miejscach pracy”, w której uznano potrzebę współpracy z państwami członkowskimi;

Ogólna polityka dotycząca zapewnienia inteligentnego, zrównoważonego rozwoju oraz tworzenia miejsc pracy

1. wzywa Komisję do kontynuowania prac nad ogólnounijną wizją ekoinnowacji w kontekście przejścia na gospodarkę zasobooszczędną, gospodarkę niskoemisyjną, ale również do skoncentrowania się na konkretnych celach, obszarach priorytetowych oraz kamieniach milowych;
2. wspiera inicjatywę przewodnią Komisji w ramach strategii „Europa 2020”, mającą na celu niezwłoczne przejście na zrównoważoną gospodarkę; podkreśla ponadto, że ukierunkowane instrumenty ekologicznej transformacji regionów UE to bardzo przydatny instrument osiągnięcia strategicznych celów konwergencji regionalnej i spójności terytorialnej;
3. zwraca uwagę na potencjał bezpośredniego i pośredniego tworzenia miejsc pracy wysokiej jakości w drodze pełnej realizacji strategii „Europa 2020”; wzywa zatem Komisję i państwa członkowskie do wzmożenia starań w tym obszarze; wyraża zadowolenie z faktu, że Komisja promuje zintegrowaną strategię na rzecz ekologicznego wzrostu w ramach inicjatywy przewodniej „Unia innowacji”, a w szczególności plan działania w zakresie ekoinnowacji jako krok w dobrym kierunku;
4. podkreśla znaczenie przepisów prawnych jako środka służącego stymulacji popytu na technologie środowiskowe; uważa, że konkurencyjność europejskich przedsiębiorstw produkcyjnych zależy od wiodącej pozycji Europy jako globalnego lidera w produkcji wydajnie ekologicznych dóbr;
5. wzywa państwa członkowskie do opracowania strategii na rzecz dopasowania umiejętności pracowników do możliwości oferowanych w sektorze zielonej technologii przy uwzględnieniu różnych podsektorów oraz ich potrzeb w zakresie wykwalifikowanych pracowników;
6. podkreśla dwojakie korzyści środowiskowe i gospodarcze wynikające z przejścia na zrównoważoną ekologiczną gospodarkę w zakresie tworzenia trwałych miejsc pracy zarówno w UE, jak i w krajach rozwijających się, poprzez większy udział w wytwarzaniu nowatorskich paliw i materiałów, a także w zakresie tworzenia miejsc pracy w związku z przetwarzaniem i dystrybucją biomateriałów dla przedsiębiorstw oraz konsumentów publicznych, prywatnych i krajowych; podkreśla, że możliwości te powinny przyczynić się do powstania trwałych miejsc pracy dobrej jakości, zarówno dla pracowników wykwalifikowanych, jak i niewykwalifikowanych; przyznaje, że trwałe długookresowe ramy regulacyjne na rzecz wspierania zrównoważonego rozwoju powinny zostać opracowane przy wykorzystaniu dostępnych instrumentów finansowych;
7. zwraca uwagę na złożone wyzwania związane z bezpieczeństwem żywnościowym, zmianą klimatu, jakością gleby, niedostatkiem surowców, przejściem na systemy energii odnawialnej oraz efektywności energetycznej itp.; przyznaje, że ekoinnowacja może odegrać ważną rolę w odpowiedzi na wiele z tych wyzwań; przypomina, że przejście na taki model gospodarki wymaga całościowego podejścia obejmującego edukację, szkolenie, rozwój, badania i innowacje, inwestycje w sektorze prywatnym i publicznym oraz rozwój infrastruktury, przy czym każdy z tych aspektów sprzyja zróżnicowanym i zrównoważonym możliwościom w zakresie zatrudnienia;
8. uważa, że innowacyjne przedsiębiorstwa europejskie potrzebują nie tylko dotacji, lecz również lepszego prawodawstwa, lepszego dostępu do bazy naukowej oraz lepszego i bardziej różnorodnego dostępu do funduszy, od grantów po kredyty i inwestycje kapitałowe; wzywa zatem państwa członkowskie oraz Komisję do stworzenia odpowiednich warunków na poziomie krajowym oraz europejskim;
9. podkreśla, że miejsca pracy w ramach zielonej technologii nie powinny ograniczać się do produkcji energii odnawialnej, zwiększania efektywności energetycznej oraz sektora transportu, gdyż ekologiczny wzrost gospodarczy stanowi szansę dla wszystkich sektorów, a zatem należy zbadać możliwości rozwoju oraz zwiększyć świadomość konsumentów na temat znaczenia kupowania ekologicznych produktów;
10. uważa, że szybki rozwój czystej technologii jest potrzebny do poprawy konkurencyjności przedsiębiorstw; wobec tego wzywa Komisję do umieszczenia innowacji ekologicznych w centrum polityki przemysłowej;
11. wzywa Komisję do ułatwienia rozwoju standardów w zakresie oznakowania oraz opracowywania jasnych definicji z myślą o identyfikowaniu ekologicznego charakteru produktów i usług oraz informowaniu o nich;

Czwartek, 12 grudnia 2013 r.

12. uważa, że nowa zrównoważona gospodarka UE musi zapewniać zrównoważony rozwój gospodarczy i społeczny; wzywa do realizacji ambitnej, zrównoważonej polityki przemysłowej, z naciskiem na wydajność zasobów; przypomina, że oszczędne gospodarowanie zasobami i materiałami obniży koszty ponoszone przez przemysł i gospodarstwa domowe, uwolni zasoby potrzebne w związku z innymi inwestycjami oraz obniży poziom uzależnienia gospodarki UE od ograniczonych zasobów i wysoce nieprzewidywalnych rynków surowcowych; podkreśla, że ekologiczna gospodarka powinna dawać perspektywę opłacalnego zatrudnienia na dobrych warunkach, gwarantującego równe szanse zarówno kobietom, jak i mężczyznom oraz koncentrującego się na ochronie środowiska naturalnego;

13. podkreśla, że chociaż przemysł ekologiczny tworzy dziś 3,4 mln miejsc pracy i generuje roczne obroty szacowane na 319 mld EUR, to potencjał pobudzania rozwoju regionalnego, możliwości zatrudnienia i korzyści dla środowiska pozostaje w dużym stopniu niewykorzystany; w związku z tym przypomina, że koszty wynikające z niepodjęcia działań w tej dziedzinie będą wysokie;

14. podkreśla, że sukces ekoinnowacji wymaga bardziej ukierunkowanych i długoterminowych inwestycji, obejmujących w szczególności edukację i szkolenia, badania i rozwój, jak również infrastrukturę;

15. z zadowoleniem przyjmuje istniejące programy uniwersyteckie lub programy szkoleń zawodowych skupiające się na zrównoważeniu ekologicznym, gospodarczym i społecznym; podkreśla, że pojawiły się nowe potrzeby edukacyjne, które muszą zostać spełnione ze względu na tworzenie zrównoważonych miejsc pracy;

16. jest głęboko przekonany, że oparta na gospodarce rynkowej polityka ochrony środowiska może stać się siłą napędową wzrostu i zatrudnienia we wszystkich gałęziach przemysłu; podkreśla, że przewidywalne i przyjazne inwestycjom warunki ramowe stanowią podstawę, dzięki której innowacyjne przedsiębiorstwa będą mogły optymalnie wykorzystywać te szanse z korzyścią dla środowiska i pracowników;

17. uznaje, że włączenie do gospodarki nowych niszowych gałęzi przedsiębiorczości przyciągnie młode pokolenie pracowników i stworzy nowe możliwości zatrudnienia w obszarze ekoinnowacji;

Pojęcie ekoinnowacji

18. z zadowoleniem przyjmuje komunikat Komisji zatytułowany „Innowacja na rzecz zrównoważonej przyszłości – Plan działania w zakresie ekoinnowacji (Eco-AP)” (COM(2011)0899);

19. podkreśla potencjalne efekty synergii ekoinnowacji polegające na tworzeniu trwałych i dobrych jakościowo miejsc pracy, ochronie środowiska i zmniejszeniu zależności gospodarczych;

20. podkreśla szeroki zakres pojęcia ekoinnowacji, które definiowane jest jako dowolna forma innowacji zmierzająca do zrównoważonego rozwoju poprzez ograniczanie wpływu na środowisko lub bardziej wydajne i odpowiedzialne wykorzystywanie zasobów;

21. wzywa Komisję do przedstawienia różnych wyobrażeń na temat ekoinnowacji oraz związanych z nią wyzwań, oraz do wypracowania wspólnego porozumienia w sprawie różnych możliwości strategicznych, jakie ekoinnowacja może dać w przyszłości;

22. uważa, że definicja „zielonych miejsc pracy” opracowana przez Eurostat (w sektorze ekologicznych towarów i usług), zgodnie z którą na przykład „zielone” technologie oraz produkty muszą mieć za swój główny cel ochronę środowiska lub zarządzanie zasobami, może służyć uniknięciu rozbieżności w statystykach, uważa jednak, że konieczne jest dalsze opracowanie ogólnounijnej jednolitej definicji zielonych miejsc pracy i zielonego wzrostu, która na przykład obejmowałaby również sektor transportu publicznego; uważa, że pożyteczne byłoby zastanowienie się nad bardziej kompleksową definicją „zielonych miejsc pracy”, która na dalszym etapie obejmowałaby dodatkowe miejsca pracy i dodatkową działalność;

23. zwraca uwagę na niewykorzystany, a korzystny dla środowiska potencjał ekoinnowacji, od których oczekuje się, że przyczynią się do zmniejszenia emisji gazów cieplarnianych oraz innych zanieczyszczeń i do ograniczenia powstawania odpadów, m.in. poprzez zwiększone wykorzystanie materiałów uzyskanych z recyklingu, produkcję wyrobów wysokiej jakości przy mniejszym wpływie na środowisko oraz ułatwienie stosowania bardziej przyjaznych środowisku procesów produkcyjnych i usług; podkreśla potrzebę ukierunkowania działań na „wąskie gardła” i bariery stanowiące przeszkody w komercjalizacji ekoinnowacji oraz umiędzynarodawianiu powstających dzięki niej produktów i usług;

Czwartek, 12 grudnia 2013 r.

24. wzywa Komisję do uwzględnienia w ramach europejskiego semestru szczegółowych zaleceń dotyczących ekoinnowacji, aby promować zrównoważony wzrost gospodarczy;
25. przyznaje, że ekoinnowacja daje zdecydowane możliwości nowym niszowym gałęziom przedsiębiorczości, dostarczając małym i średnim przedsiębiorstwom (MŚP), osobom podejmującym własną działalność i przedsiębiorcom możliwości korzystania z nowych modeli rynkowych i biznesowych oraz umożliwiając rewitalizację tradycyjnym sektorom gospodarczym poprzez możliwość przekształcenia tradycyjnych miejsc pracy w bardziej ekologiczne dzięki przyjęciu zrównoważonych i zasobooszczędnych metod produkcji i pracy;
26. wzywa Komisję do opracowania systematycznego podejścia do polityki ekoinnowacji, przy odpowiednich warunkach ramowych umożliwiających równe warunki działania dla ekoinnowacji w przedsiębiorstwach oraz infrastrukturze pozwalającej przedsiębiorstwom i konsumentom na dokonywanie zrównoważonych wyborów;
27. wzywa Komisję i państwa członkowskie do opracowania standardów ekologicznych obowiązujących w zamówieniach publicznych, aby wzmocnić pozycję instytucji publicznych jako klientów;
28. zwraca szczególną uwagę na znaczenie dostępu do odpowiednich szkoleń i rozwijania umiejętności w ramach ekoinnowacji w celu zarówno zapewnienia potrzebnej wykwalifikowanej siły roboczej dla pracodawców, jak i wyposażenia młodych ludzi w niezbędną wiedzę, umiejętności i kwalifikacje gwarantujące im dostęp do nowo powstających innowacyjnych możliwości zatrudnienia oraz ułatwiające im przejście z sektorów tracących na znaczeniu do nowych ekologicznych sektorów; podkreśla w tym kontekście powstałe możliwości praktyk zawodowych dla osób z terenów wiejskich oraz inne formy szkolenia zawodowego w celu rozwijania tych nowych umiejętności;
29. zaleca wspieranie kreatywnego i innowacyjnego potencjału młodych ludzi, by przyczynić się do trwałego wzrostu, a także zapewnienie im lepszego dostępu do finansowania;

Unia Europejska, państwa członkowskie i regiony

30. zważywszy, że ekoinnowacja jest przekrojowym zagadnieniem polityki, podkreśla potrzebę włączenia koncepcji ekoinnowacji do głównego nurtu wszystkich dziedzin polityki; wzywa w związku z tym Komisję i państwa członkowskie, by wspierały nawiązywanie współpracy między ministerstwami oraz na poziomie politycznym, a także czuwały nad regularnym wdrażaniem odnośnych strategii politycznych;
31. wzywa wszystkie kluczowe podmioty do wspólnej pracy na rzecz ekologicznego rozwoju, innowacji i miejsc pracy w każdym sektorze, a także do korzystania z istniejących instrumentów, takich jak platformy technologiczne, zespoły ekspertów ds. umiejętności, wspólne inicjatywy technologiczne, rynki pionierskie, klastry i grupy przemysłowe wysokiego szczebla;
32. wzywa Komisję i państwa członkowskie do opracowania nowego prawodawstwa oraz wzmocnienia istniejącego prawodawstwa w dziedzinie rozwoju oraz korzystania z energii odnawialnej, a także zwiększenia efektywności energetycznej, przy zapewnieniu pewności prawa oraz równych warunków działania, a także zwiększeniu inwestycji publicznych i prywatnych;
33. wzywa państwa członkowskie do poprawy koordynacji takiej polityki, w szczególności do wsparcia regionalnych struktur partnerstwa na rzecz rozwoju, innowacji, miejsc pracy, równych szans dla kobiet i mężczyzn, jak i inicjatyw transgranicznych;
34. zwraca uwagę na potencjał zatrudnienia związany z pojęciem ekoinnowacji w zrównoważonej gospodarce; wzywa Komisję do zapewnienia platformy umożliwiającej państwom członkowskim koordynację wysiłków podejmowanych w celu stworzenia nowych zrównoważonych miejsc pracy i generowania zrównoważonego wzrostu;
35. wzywa państwa członkowskie do wymiany doświadczenia i najlepszych praktyk w dziedzinie możliwości zatrudnienia przy prowadzeniu działań związanych z gospodarczym, społecznym i środowiskowym wpływem zmiany klimatu;
36. apeluje o horyzontalne włączenie pojęcia ekoinnowacji do funduszy strukturalnych i funduszu spójności; zaleca przyjęcie przez władze lokalne i regionalne – stosownie do prawnej i instytucjonalnej struktury każdego z państw członkowskich – strategii rozwoju zgodnych z celami strategii UE 2020 w celu stworzenia nowych miejsc pracy w zrównoważonej gospodarce;
37. jest zdania, że istniejące oraz proponowane prawodawstwo UE dotyczące ochrony środowiska daje duże możliwości w zakresie tworzenia nowych miejsc pracy w takich obszarach jak powietrze, gleba i woda, energia, usługi publiczne, rolnictwo, transport, turystyka, leśnictwo i zarządzanie środowiskiem, oraz wzywa państwa członkowskie do wdrożenia tego prawodawstwa;

Czwartek, 12 grudnia 2013 r.

38. podkreśla pilną potrzebę podniesienia wydajności unijnego rynku dwutlenku węgla w celu zagwarantowania pewności inwestycyjnej w odniesieniu do technologii przyjaznych dla klimatu;
39. wzywa do stworzenia ściślejszych powiązań między podstawowymi badaniami naukowymi a innowacyjnością w przemyśle oraz między innowacyjnością a procesem wytwarzania; nalega, aby Komisja rozpoczęła badania naukowe/konsultacje odnośnie do ekoinnowacji dla każdego z państw członkowskich;
40. podkreśla, że ekoinnowacje UE stymulują większą efektywność korzystania z zasobów poza granicami UE, ograniczając tym samym wyczerpywanie się ogólnoswiatowych zasobów naturalnych; z tego względu wzywa państwa członkowskie, by wzmacniały krajowe strategie na rzecz efektywnego korzystania z zasobów oraz by dzieliły się wiedzą na ten temat na ogólnoswiatowych forach;
41. podkreśla znaczenie lepszego uwzględniania najlepszych praktyk w dziedzinie ekoinnowacji w gospodarce realnej, aby postępy były łatwiej dostrzegalne w codziennym życiu obywateli;
42. podkreśla, że badania naukowe są podstawą innowacji i ekoinnowacji; zwraca uwagę na to, że duży potencjał wzrostu gospodarczego ekoinnowacji oraz szansa Europy na to, aby stać się światowym liderem w tym obszarze, wiążą się z nowymi miejscami pracy wysokiej jakości;
43. uważa, że ekoinnowacje są w pełni zgodne z priorytetami inwestycyjnymi z zakresu badań i innowacji oraz klimatu i środowiska w nadchodzącym okresie programowania funduszy strukturalnych;
44. podkreśla znaczącą rolę partnerstwa i synergii między sektorem edukacji, przedsiębiorstwami oraz władzami regionalnymi i lokalnymi w zapewnieniu odpowiedniego szkolenia, w tym w obszarze nauk ścisłych, technologii, inżynierii i matematyki, zarówno dla mężczyzn, jak i kobiet, doradztwa zawodowego, jakości, finansowanych praktyk zawodowych i możliwości korzystania z dwutorowego systemu kształcenia, z myślą o zapewnieniu powszechnego dostępu do zatrudnienia i wysokiej jakości miejsc pracy powstających dzięki ekoinnowacji;
45. nawołuje państwa członkowskie do wprowadzenia zachęt dla przedsiębiorstw, w szczególności MŚP, by wspierały one większe inwestycje w działalność badawczo-rozwojową w sektorze prywatnym; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje plan działania w zakresie ekoinnowacji;
46. wzywa państwa członkowskie do zacieśniania współpracy transgranicznej w celu zapewnienia rozpowszechniania technologii i najlepszych praktyk na obszarze UE, a tym samym zwiększenia konkurencyjności Europy;
47. nawołuje do promowania wykorzystania najlepszych ekoinnowacji, szczególnie w krajach rozwijających się, gdzie np. sprawniejszy proces produkcji węgla drzewnego, toalety kompostujące, wykorzystywanie odnawialnych źródeł energii, systemy uzdatniania wody i wiele innych innowacji może znacząco i przy stosunkowo niskich kosztach poprawić poziom jakości życia, polepszyć standardy zdrowotne oraz promować zrównoważoną przedsiębiorczość i zatrudnienie;
48. w związku z zapewnianiem odpowiedzialnego pod względem społecznym przejścia na wysokiej jakości ekologiczne miejsca pracy wzywa państwa członkowskie do jak najszybszego wykorzystania Europejskiego Funduszu Społecznego na cele programów ukierunkowanych na podnoszenie kwalifikacji, szkolenie i zmianę kwalifikacji pracowników;

Finansowanie ekoinnowacji

49. zwraca uwagę na korzyści wynikające z polityki podatkowej oraz wzywa państwa członkowskie do przerzucenia ciężaru podatkowego z zatrudnienia na wykorzystanie zasobów i zanieczyszczenie, aby promować ekoinnowacje;
50. wzywa Komisję do określenia dotacji szkodliwych dla środowiska jako „wyniku działania władz publicznych, które dając konsumentom lub producentom korzyść w postaci dodatkowego dochodu lub obniżenia kosztów, jest jednocześnie sprzeczne z dobrymi praktykami środowiskowymi”; wzywa Komisję i państwa członkowskie do bezzwłocznego przyjęcia konkretnych planów stopniowego wycofywania wszystkich dotacji szkodliwych dla środowiska w oparciu o powyższą definicję;
51. wzywa Komisję i państwa członkowskie do stopniowego wycofywania wszystkich dotacji szkodliwych dla środowiska do roku 2020, w tym również dotacji i wsparcia finansowego dla paliw kopalnych oraz dotacji, które wspierają nieefektywne wykorzystanie zasobów odnawialnych, a także do złożenia sprawozdania z postępów w ramach krajowych programów reform;

Czwartek, 12 grudnia 2013 r.

52. podkreśla, że ekoinnowacje powinny korzystać z unijnych instrumentów finansowych i mechanizmów powstających w ramach inicjatyw przewodnich „Unia innowacji” oraz „Europa efektywnie korzystająca z zasobów”, a także z polityki spójności po roku 2013 oraz z programu „Horyzont 2020”;
53. uważa, że ważne jest, aby ekoinnowacje i technologie środowiskowe były w długiej perspektywie trwałe pod względem finansowym i konkurencyjnym; jest zdania, że przy udzielaniu publicznego wsparcia na rzecz inwestycji należy zachęcać do stosowania metod produkcji, które są przyjazne dla środowiska;
54. z zadowoleniem przyjmuje możliwości finansowania ekoinnowacji w ramach wspólnej polityki rolnej oraz w ramach programów COSME, „Horyzont 2020” i LIFE, a także wzywa do zwiększenia wysokości środków finansowych, tak by w większym stopniu realizować już opracowane ekoinnowacje;
55. wzywa Komisję do wdrożenia niezbędnych instrumentów oraz przeznaczenia wystarczającej ilości zasobów budżetowych w celu zapewnienia łagodnego przejścia między Programem ramowym na rzecz konkurencyjności i innowacji (CIP) oraz „Horyzont 2020” w zakresie ekoinnowacji, a także do ułatwienia procedur i zmniejszenia obciążeń finansowych dla małych i średnich przedsiębiorstw; przypomina, że kluczowe jest zapewnianie zrównoważonego pod względem płci udziału w podejmowaniu decyzji na wszystkich etapach i we wszystkich aspektach finansowania;
56. wzywa państwa członkowskie do uwzględniania ekoinnowacji w swoich strategiach na lata 2014–2020 jako instrumentu wspierania gospodarki ekologicznej, wzrostu i tworzenia nowych miejsc pracy, zapewniając w ten sposób większą aktywność przedsiębiorstw przy równym traktowaniu kobiet i mężczyzn, a także współpracę między oświatą, gospodarką i nauką;
57. zauważa, że chociaż obecne obszary priorytetowe konkursu „Ekoinnowacje 2012” ograniczają się do kilku dziedzin, to jednak inicjatywa ekoinnowacji jest programem przekrojowym, wspierającym ekoinnowacyjne projekty w różnych sektorach; w związku z tym ponownie zaznacza, że wszystkie sektory i rodzaje działalności gospodarczej powinny kwalifikować się do finansowania;
58. zachęca Komisję w szczególności do planowania jasno określonych, ukierunkowanych i wzmocnionych zasobów projektów powielania rynkowego, kapitału wysokiego ryzyka, tworzenia sieci kontaktów i umiędzynarodowienia na rzecz ekoinnowacji oraz ich komercjalizacji w UE przez MŚP;
59. uważa, że skoro nowe modele biznesowe zaczynają wprowadzać zmiany do tradycyjnych łańcuchów dostaw, to możliwość uwzględnienia globalizacji oraz jej skutków na gospodarkę UE oraz łańcuchy dostaw w kolejnym okresie finansowania powinny zostać lepiej odzwierciedlone w priorytetach dla inicjatywy ekoinnowacji;
60. uważa, że nie wyczerpano jeszcze potencjału MŚP i spółdzielni w zakresie promowania ekoinnowacji; wobec tego apeluje o szczególne możliwości finansowania dla MŚP i spółdzielni w związku z ekoinnowacyjnymi koncepcjami;
61. jest przekonany, że potrzebne są innowacyjne narzędzia finansowe, aby poprawić możliwości w zakresie budowania potencjału i tworzenia sieci;
62. podkreśla, że zwiększeniu środków musi towarzyszyć uproszczenie procedur finansowania;
63. zwraca uwagę, że w przyszłej polityce spójności strategia inteligentnej specjalizacji będzie dla regionów UE uwarunkowaniem *ex ante*; zachęca regiony, by uruchomiły kampanie informacyjne skierowane do wszystkich grup docelowych w celu włączenia ekoinnowacji do regionalnych i krajowych strategii inteligentnej specjalizacji;

o

o o

64. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.